

на аз на земята и кричалъ: Господь
 е Божъ, Господь е Божъ. Тогѣва Иліа
 повелѣлъ да излѣватъ Пророцыти Ваа-
 лобы. И насѣтнѣ ги завелъ при потѣ-
 катъ Киссовъ, и ги исклалъ тамъ сич-
 кити. И тѣи бѣли осмыстѣтинъ и пать-
 десѣтъ человекѣцы.

с. м.

с. д. 1.

Полѣзни нравѣченїа.

а. Нечестивыятъ Царь Ахаавъ рѣкалъ на Про-
 рокъ Иліа: не ты ли развращавашъ Израиль-
 танити;

Такѣ воистинна са случѣва сасъ сичкити
 слѣжителѣ Божїи: кога тѣи не щѣтъ да тѣрпѣтъ
 и да малчѣтъ человекѣското нечестїе, тогѣсъ ги
 почитатъ за свѣдѣнїици и кавгачїи.

б. Пророкъ Иліа дошелъ при Сарѣптската вѣд-
 вица въ онова время, кога то немало оу-
 нѣа освѣнь маничко брашанцѣ и маслицѣ.

Ш това са изѣавѣва, чи въ крайната вѣда
 скорѣа помощъ има.

г. Кога то Пророкъ Иліа не ималъ вѣдене тогѣва
 го хранили вранити.

И такѣ Божъ оупотрекава не токѣ ѡбыкно-
 веннитѣ, ами и неѡбыкновѣннитѣ срѣдства (кѣ-
 лай) заради да оупѣзи оныа дѣто го любѣатъ.